

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Fra midlertidigt medlem af Folketinget Ulrik Kragh har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med dags dato ikke ser sig i stand til at fortsætte som stedfortræder under medlem af Folketinget Anders Mølgaards orlov.

Medlem af Folketinget Frank Dahlgaard (UP) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod udsendelse af porno på ukodede, betalingsfri tv-kanaler.
(Beslutningsforslag nr. B 129).

Forslag til folketingsbeslutning om en husstandsomdelt informationsavis om kronens afskaffelse til fordel for euroen.
(Beslutningsforslag nr. B 130).

Medlemmer af Folketinget Brian Mikkelsen (KF) og Knud Erik Kirkegaard (KF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en ny, institutionsuafhængig uddannelses- og erhvervsvejledning.
(Beslutningsforslag nr. B 131).

Medlemmer af Folketinget Villy Søvnald (SF), Anne Baastrup (SF), Jes Lunde (SF) og Thorstein Theilgaard (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om orlov til pasning af ældre og handicappede.
(Beslutningsforslag nr. B 132).

Medlemmer af Folketinget Inge Refshauge (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Birthe Skaarup (DF) og Peter Skaarup (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om legitimationkort til alle i ældreplejen.
(Beslutningsforslag nr. B 133).

Medlemmer af Folketinget Jørn Jespersen (SF), Jes Lunde (SF) og Ole Sohn (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til erhvervsministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens planer for at styrke ledelsesindsatsen i danske virksomheder og offentlige institutioner med henblik på at styrke dansk økonomis effektivitet og omstillingsevne, fremme kvaliteten af den offentlige sektors velfærdsydelser og øge medarbejdernes indflydelse på egne arbejdsvilkår og arbejdspladsens overordnede udvikling?«
(Forespørgsel nr. F 48).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.
(Godkendelse af ny stedfortræder for Anders Mølgaard (V)).

Formanden:

Efter at 1. stedfortræder Ulrik Kragh som nævnt har meddelt, at han ikke ser sig i stand til at fortsætte som stedfortræder under Anders Mølgaards orlov, har jeg fra Udvalget til Valgs Prøvelse modtaget indstilling om, at 2. stedfortræder for Venstre i Vejle Amtskreds, børnehaveklasselærer Tove Bjerre Mortensen, godkendes som midlertidigt medlem fra og med den 28. marts 2000.

Indstillingen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 111 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål til ministre:

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i denne spørgetime har statsministeren udpeget økonomiministeren.

Der er i øjeblikket tilmeldt to hovedspørgere. Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere? (Ophold). Det er ikke tilfældet.

De to hovedspørgere vil få ordet i denne rækkefølge:

1. Frank Dahlgaard
2. Kristian Thulesen Dahl

Spm. nr. US 64

Frank Dahlgaard (UP):

Økonomiministeren gav i et interview i dagbladet Information den 20. marts udtryk for, at skulle det ved folkeafstemning den 28. september blive et nej til euroen, var det også et farvel til fastkurspolitikken, og så ville vi få en alvorlig valutakrise. Det er jo heldigvis sjældent og uhørt uansvarligt, at en økonomiminister siger sådan om et lands valuta, og på den baggrund vil jeg spørge, om ministeren har følt anledning til at korrigere disse udtalelser om valutakrise i tilfælde af et bestemt folkeafstemningsresultat.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Som svar på hr. Frank Dahlgaards sædvanlige vinkel til den type spørgsmål vil jeg gerne udbyde det, der er sagt i Information:

Et nej den 28. september til dansk deltagelse i euroen betyder, at vi ikke kan se bort fra, at der kan komme et mindre pres på kronen, ligesom der var det efter nejdet den 2. juni 1992. Men det er jeg overhovedet ikke bekymret for, det kan vi sagtens håndtere, og alt vil, kan man sige, fortsætte. Vi har en valutaaftale, som det er kendt, og vi har en sund økonomi; men det, der var min pointe, var, at man ikke kan sige, at Danmark med den valutaaftale for tid og evighed kan være sikret imod valutaspekulation, og at ingen kan give garantier for, at vi for tid og evighed kan fastholde en fastkurspolitik. Det tror jeg hr. Frank Dahlgaard som nationaløkonom må give mig ret i.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak for svaret! Det var i hvert fald en hel del mere ansvarligt end det, der blev givet udtryk for i dagbladet Information, men der er måske tale om journalistens overreaktion.

Det er jo rart at høre, at ministeren nu siger, at valutakrise er der slet ikke udsigt til, hvis det skulle blive et nej. Der kan komme et lettere pres på kronen, sagde ministeren, og til slut nævnte ministeren den aftale, som ministeren selv på Danmarks vegne indgik med Den Europæiske Centralbank om, at man gensidigt støtter hinanden. Det vil i praksis sige, at man støtter os, hvis vi skulle få et kortvarigt behov for, at den kører videre, men at man ikke kan garantere, at den skal køre for tid og evighed.

Men kan man garantere, at noget som helst i denne verden vil køre for tid og evighed? Kan man garantere, at Den Økonomiske og Monetære Union kører for tid og evighed? Det var i hvert ikke, hvad tidligere overvismand, professor Anders Ølgaard mente i dagbladet Information i går. Han mente, at det var en mulighed, at ØMU'en kunne bryde sammen.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Der er én ting, jeg godt kan garantere hr. Frank Dahlgaard for, og det er, at et ja den 28. september giver en langt større sandsynlighed for, at vi har en stabil valuta, så langt nogen overhovedet kan se frem, end hvis vi siger nej. At sige ja den 28. september er at sige ja til det, vi kender i dag – en fortsættelse af fastkurspolitikken med en stabilitetsorienteret økonomisk politik, der understøtter, at fastkurspolitikken nu ligger totalt fast.

Pengepolitikken bliver fortsat ført fra Frankfurt, det har den gjort siden 1982, og det er altså den danske pengepolitik, vi taler om. Med et ja vil der ikke være mulighed for nogen valutaspekulation imod kronen, fordi vi er en del af den store valuta. Deri ligger garantien.

Frank Dahlgaard (UP):

Tak for svaret! Det er da klart, at hvis man afskaffer kronen, kan der ikke længere spekuleres imod den, og der kan ikke komme kronekriser, for den er afskaffet, og man er gledet ind i en stor, ny eurostat.

Men ministeren må vel medgive mig, at i den eurostat er den store valuta, euroen, faldet og faldet – ikke voldsomt dramatisk, men den er sivet vedvarende og stille nedad gennem 15 måneder, så der nu er tale om en devaluering i

forhold til den amerikanske dollar på omkring 20 pct., en devaluering i forhold til den japanske yen på 30-35 pct. og en devaluering i forhold til det britiske pund på 10-15 pct., og de skandinaviske kroner er også steget i forhold til euroen.

Ministeren må vel medgive mig, at det ikke er den samme situation, hvis vi stemmer ja. Så skal vi jo have en ny valuta, og så skal vi have nye priser i noget, der hedder euro, som ikke rigtig kan regnes om til kroner. Og man ved ikke, om man bliver snydt af erhvervslivet, fordi det vil benytte lejligheden til at tage en ekstra profit. Det er en helt ny situation, og det kan ministeren da kun være enig med mig i.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Ja, det er en ny situation, for det er en langt mere sikker situation, end vi har i dag. Med den globalisering, der er sket, og som fortsætter, er der langt, langt flere kapitalbevægelser, der berører Danmark, end der var for bare 10 år siden. Derfor er der også brug for et nyt svar på en ny tid, og derfor er et ja til deltagelse i euroen et godt svar.

Jeg vil gerne sige, at kronen følger euroen, ligesom den har fulgt D-marken op og ned, jeg havde nær sagt i tykt og tyndt. Og det gør ingen forskel, om vi er udenfor eller vi er indenfor; vi følger euroen. Vi er selvfølgelig også udsat for, at dollaren stiger, selv om vi er udenfor, men det sker også, hvis vi er indenfor. Deri er der ingen forskel, og derfor kan man trykt stemme ja den 28. september.

Frank Dahlgaard (UP):

Det kan ministeren ikke sige uden at smile, i hvert fald indvendig, for der er jo en forskel. Vi er udenfor i dag, vi har vores egen krone, og vi har valgt frivilligt at følge med euroen. Men den er faldet ganske meget, og spørgsmålet er, om vi fortsat skal følge euroen i dens fald, hvis den fortsætter med at falde.

Vi har muligheden for at sige nej. Vi har muligheden for at revaluere kronen, og der ligger faktisk et seriøst forslag på Folketingets bord om at opskrive kronen i forhold til euroen og så i øvrigt køre videre med fastkurspolitikken, så vi justerer for euroens kursfald. Vi har også, fordi vi har en selvstændig valuta, mulighed for at gøre, som de har gjort i Sverige, i Norge, i Island og i Storbritannien, altså lade valutaen flyde.

Der er forskellige muligheder for, hvad vi kan gøre, alt afhængigt af situationen i dag, i morgen, om 10 år og om 50 år, hvis vi bevarer kronen. Men den mulighed har vi da ikke, hvis vi afskaffer kronen, så det er ikke det samme. Er det ikke korrekt?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er lige netop sagens kerne.

Hr. Frank Dahlgaard sætter spørgsmålstegn ved, om kronen skal følge euroen. Der er andre muligheder, og det er jo korrekt, men der er ikke den mulighed, som hr. Frank Dahlgaard nævnte, nemlig at det er gratis at foreslå at revaluere kronen. Vi kan kun revaluere kronen efter en aftale med ECB og de 11 eurolande, for det er en del af valutaaftalen.

Hvis vi har den handlefrihed, som hr. Frank Dahlgaard mener vi har, så vi kan vælge at have en flydende valuta, som Sverige og andre lande har, er der lige netop den pointe, jeg havde i bl.a. dagbladet Information, og som hr. Frank Dahlgaard henviser til: Hvis vi stemmer nej til dansk deltagelse i euroen, bliver der også en risiko for, at vi på et tidspunkt kan have en flydende valuta, og det bringer intet godt med sig og har aldrig bragt noget godt med sig for en lille, åben økonomi. Derfor er det sikrere at stemme ja den 28. september.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Økonomiministeren har jo helt åbenlyst læst af opinionsmålingerne, hvilke emner man skal prøve at bringe på banen for at overbevise tvivlerne om, at de skal stemme nej til kronen og ja til euroen. Det skinner helt tydeligt igennem med de argumenter, der kommer om, at det at skifte kronen ud er lig med status quo.

Men det er altså meget svært at forstå, at det at ændre den situation, vi har i dag – hvor vi har vores nationale valuta, som vi kan vælge at lade køre tæt op ad euroen, sådan som vi nu har valgt gennem de senere år, men hvor vi også kan vælge noget andet, hvis vi vil det – ved at skifte til euroen ikke skulle være noget nyt. Selvfølgelig er det noget nyt, og derfor må økonomiministeren altså forstå, at det virker usædvanlig krampagtigt, når tilhængerne af euroen forsøger at sige, at det at skifte sin valuta ud er ensbetydende med at bevare status quo, mens man forsøger at forklare, at det at bevare sin nationale valuta og dermed også sin handlefrihed, også til at lade den være tæt knyttet til euroen, skulle give ustabilitet. Men

hvorfor vil man ikke fastholde det, vi har i dag? Det er jo trygt og godt, og det går jo glimrende, så hvorfor lave det om?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Ja, det går godt, fordi Danmark gennem mange år har ført en fastkurspolitik, og fordi Danmark har ført den politik, man skal føre i eurosamarbejdet som medlem af den fælles valuta. Det er årsagen, og hvis man gerne vil have, at der skal være den største sikkerhed for, at vi kan fortsætte, helt som vi kender det i dag, skal man stemme ja.

Et nej er det usikre, fordi ingen med nogen som helst sandsynlighed kan sige, at vi for evigt kan køre med en fastkurspolitik. Der er ingen som helst argumentation nogen steder fra, ikke engang fra økonomer og eksperter, for, at det er en fordel – sådan som verden udvikler sig med ny teknologi, globalisering osv. osv. – at et lille land som Danmark har glæde af en flydende valuta. Det har vi ikke, og det har dansk erhvervsliv ikke. Indtjeningen til at finansiere velfærdssamfundet kræver stabile økonomiske forhold og en fastkurspolitik, og det får man ved at stemme ja.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 65

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu kan jeg høre, at økonomiministeren er i fortræffeligt humør i dag, og det er jo skønt, for det betyder også, at økonomiministeren er i svarehjørnet og derfor ønsker at gå ind i besvarelsen af spørgsmål. Det er altid rart.

Det, jeg gerne vil forsøge at samle lidt op, er en diskussion, som vi også tidligere har haft her i Folketinget med statsministeren. Det handler nemlig om den fortrydelsesret, som statsministeren lancerede på et højskolemøde, hvor han pludselig udbrod, som jeg har fået det refereret, at Danmark selvfølgelig har en fortrydelsesret:

Bare stem ja til euroen, skift den nationale valuta ud! Vi kan jo altid vælge at genetablere kronen og få vores egen valuta igen.

Det indtryk, statsministeren efter min opfattelse gav, var, at Danmark har en juridisk ret til at sige til de andre, når som helst vi vil efter et ja, at nu vil vi genetablere vores nationale valuta.

Imidlertid ser det efter det notat på tre sider, vi har fået i Folketinget efterfølgende om den her problemstilling, ud til, at sådan er verden ikke. Vi kan naturligvis ikke juridisk vælge at sige til de andre lande: Nu vil vi i øvrigt lige melde os ud og genetablere vores valuta.

Jeg vil meget gerne her i dag have økonomiministerens holdning til dette spørgsmål og en afklaring fra økonomiministerens side af, hvad økonomiministeren finder er den juridiske stilling på det her område.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil lige understrege, at jeg bestemt ikke er ekspert i statsret og folkeret.

Vi har et Folketing, vi er midt i det, vi har en grundlov, vi er en selvstændig nation, en selvstændig stat. Derfor mener jeg også, at det er ganske logisk, at vi kan vælge, at vi har frihed til at vælge, hvilke internationale organisationer vi vil indgå i samarbejde med, og derfor mener jeg også, at vi er i stand til at komme ud af EU/den fælles valuta, hvis et flertal ønsker det.

Jeg er fuldstændig enig i, at det vil kræve traktatændringer, men jeg vil gerne se det fællesskab, der vil sige nej til et medlem, der ønsker at udtræde af det. Det er selvfølgelig en politisk fornemmelse, men statsretligt og folkeretligt mener jeg at vi kan komme ud. Det vil kræve masser af besværligheder, men vi kan melde os ud af internationale organisationer.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for svaret! Bare lige så jeg har forstået det fuldstændig korrekt: Det, som økonomiministeren tager som forudsætning for, at vi i givet fald vil kunne komme ud, er altså to ting:

Den ene er, at der skal laves en traktatændring, som vil indebære, at samtlige EU-medlemslande tiltræder traktatændringen. Det vil sige, at i et EU med f.eks. 27 medlemslande vil ethvert af de 27 medlemslande kunne sige nej, vi vil ikke være med til traktatændringen. Det kan godt være, de politisk ikke vil gøre det, men de har muligheden for det.

Den anden ting er, at det så også ville kræve, at vi meldte os ud af hele EU, og altså ligger der ikke i det, statsministeren sagde og økonomiministeren nu kommenterer, noget om, at vi ville kunne melde os ud af euroen alene og dermed genetablere vores krone. Det ville i givet fald være en udmeldelse af EU i et samlet hele, og det er det centrale, for det betyder jo, at vi ikke

ville kunne genetablere den situation, vi har i dag før den 28. september.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil lige tage et eksempel for at forklare, hvad det er, jeg mener, når jeg siger det, jeg har sagt:

Sverige har jo tiltrådt Maastrichttraktaten uden forbehold. Sverige har derfor efter Traktaten en forpligtelse til at deltage i den fælles valuta, hvis dets økonomi i øvrigt opfylder kravene. Sverige deltager ikke i den fælles valuta i dag. Sverige har truffet en beslutning om, at det selv bestemmer om og hvornår det gør det. Det er ikke efter Traktaten, men det er jo et politisk vilkår, fordi ingen kan tvinge Sverige til at deltage i den fælles valuta.

Derfor er jeg af den overbevisning, at det politiske samarbejde, som det er at indgå i et traktatfællesskab med ratifikation i alle medlemslande, selvfølgelig også giver den mulighed, at man kan gå ud. Helt åbent, jeg kan ikke svare på, om man kan skille euroen fra EU-samarbejdet i den situation. Det vil afhænge af en forhandling.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det vil sige, at vi er enige om, at der efter et eventuelt ja den 28. september ikke foreligger en juridisk ret for Danmark til at meddele de andre lande, at nu ønsker vi at genetablere den danske krone og dermed opnå den situation, som vi har i dag. Det var efter min opfattelse det billede, statsministeren gav på det højskolemøde, hvor han forsøgte at give indtryk af, at man roligt kunne stemme ja, for vi kunne altid fortryde og genetablere kronen.

Det her handler altså om – og nu har vi også fået økonomiministerens ord for det – at det rent juridisk ville dreje sig om at melde sig ud af EU, at det i givet fald, hvis det skulle være anderledes, ville bero på velvillighed fra alle medlemslande i et måske kommende europæisk fællesskab på 27 medlemslande, og at vores mulighed for at melde os ud af euroen særskilt ville svare til, at vi f.eks. ønskede at retablere vores selvstændighed på et eller andet område, som Den Europæiske Union har gafflet til sig.

Jeg synes, det er rart, at vi har fået gjort det lysende klart efter denne debat i dag, så også statsministeren i hvert fald ved det til den efterfølgende diskussion og ikke render rundt og giver indtryk af, at vi har sådan en generel for-

trydelsesret, forsøger at give det billede og berolige folk ved at sige: Rolid, bare stem ja! Vi kan altid fortryde senere, genetablere kronen og i øvrigt have det forhold til EU, som vi har i dag. Det var meget opklarende. Tak for det!

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Hr. Thulesen Dahl gør med vilje – som sædvanlig – det, at han udlægger teksten i stedet for at høre efter, hvad jeg siger. Jeg indledte med at sige, at jeg ikke er ekspert. Jeg har ikke juridisk kunnen til på fri fod at kunne vurdere statsretlige og folkeretlige ting.

Dette er et uforberedt spørgsmål. Derfor svarer jeg, hvad jeg personligt mener, og jeg har ikke taget stilling til, hvorvidt man kan skille euroen fra EU. Rent teoretisk mener jeg man må kunne gøre det, men jeg erkender, at det vil kræve traktatændringer, som jeg også sagde.

Så vil jeg understrege, at jeg ikke anbefaler et dansk ja til at deltage i euroen med henblik på, at vi skal ud igen. Jeg synes, at det projekt er et godt projekt, en god idé, og jeg håber inderligt, at danskerne vil være engagerede i og optagede af at præge den fælles fremtid, vi skal have i Europa, ved at være med i det forpligtende fællesskab på lige fod med de andre, vi samarbejder med, med samme rettigheder og samme pligter, nøjagtig som vi er det som borgere i et demokratisk Danmark.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil meget nødtigt misforstå økonomiministeren, for jeg syntes faktisk, at det, økonomiministeren selv sagde, var meget klart, en meget befriende klar tale lige fra hjertet, og det kan vi somme tider have behov for. Det er også derfor, vi har sådan nogle debatter som den her.

Jeg vil bare henlede økonomiministerens opmærksomhed på det tresiders notat af 8. marts, vi har fået fra Udenrigsministeriets juridiske tjeneste, og som efter min opfattelse altså siger nøjagtigt det, som økonomiministeren selv gør rede for. Økonomiministeren kunne jo så bede embedsmændene om at give sig en kopi af det efterfølgende.

Der står nemlig i slutningen af papiret helt rigtigt, at der skal en traktatændring til, hvis Danmark skal melde sig ud af euroen efter et eventuelt ja, at det vil kræve tiltrædelse af samtlige de andre lande, og at udgangspunktet statsretligt vil være, at dér, hvor vi har en juridisk ret til at træde ud af noget som helst, vil det i givet fald ikke være af euroen særskilt,

men være af hele Den Europæiske Union og dermed også af euroen, hvis vi har tiltrådt den.

Pointen er altså bare, at vi ikke kan genetablere den situation, vi har i dag, efter at befolkningen i givet fald ved et flertal skulle have stemt ja den 28. september.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er jo interessant, at hr. Thulesen Dahl går så frygtelig meget op i det der spørgsmål. Er hr. Thulesen Dahl bange for, at det kan overtale nogen til at være med, hvis man kan komme ud igen? Det er jo interessant. Det skal jeg huske til den kommende kampagne.

Det, jeg gerne vil understrege, er, at EU-samarbejdet er et totalt frivilligt samarbejde. Hvert medlemsland har frivilligt meddelt, at det gerne vil deltage. Det har endda søgt om at blive deltager, og derfor er det også et frivilligt samarbejde på en lang række områder, forstået på den måde, at ingen efter min bedste overbevisning kan tvinge nogen til at gøre noget, de ikke vil, i et frivilligt samarbejde, og dér brugte jeg Sverige som et eksempel.

Sverige er ikke med i den fælles valuta, selv om det kunne være det, og selv om det har sagt ja til at være det, når det kan det, jf. Traktaten. Det er et eksempel på det frivillige samarbejde i afgørende situationer.

Formanden:

Må jeg ikke godt bede medlemmerne om at vise lidt større hensyn over for de medlemmer, der stiller spørgsmål til den minister, der skal svare. Jeg har sådan set sagt det tit nok.

Hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren sagde, at man ikke går ind i euroen for at komme ud igen. Det synes jeg var en meget klar udtalelse, og jeg vil godt spørge ministeren: Hvis man nu lægger al juraen på hylden, kan vi så ikke få en tilkendegivelse fra ministeren og fra regeringen om, at selvfølgelig er situationen sådan, at hvis man er gået ind i euroen, så er man det for at blive, så er man det ikke for at komme ud igen, og at det i praksis vil være utænkeligt, hvis man først er gået ind ad døren, at den så skulle stå på klem, så man kan komme ud ad den igen?

Så kan vi gå nærmere ind i juraen ved en efterfølgende lejlighed, for jeg forstår, at ministeren ikke er helt inde i alle detaljerne i dag, men jeg synes, det spørgsmål er fundamentalt, at har

man åbnet døren og er man trådt over dørtærskelen, så er det altså ikke muligt at lirke døren op igen og komme ud ad den.

Det ville være befriende, hvis regeringen ville erkende det og sige det klart til befolkningen, for så er den store mystifikation, som statsministeren har skabt i debatten, jo rensset ud, og så kan vi begynde på et klart og ordentligt grundlag at debattere de forskellige argumenter for og imod.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt:

Jeg synes, det er godt at være med i euroen. Det skaber en totalt stabil situation for den danske økonomi. Det er en fortsættelse af det, vi har kendt i næsten 20 år under forskellige regeringer. Det er det bedste for beskæftigelsen og for finansieringen af vores velfærdssamfund. Det giver os en større frihed, end vi har i dag.

Derfor kan jeg jo ikke anbefale et ja, for at vi skal kunne gå ud igen. Jeg tror, det er en god idé. Det er fremtiden. Vi vil se det brede sig til en masse områder i verden, at lande går sammen om at skabe en større fælles valuta end deres egen.

Dermed er ikke sagt, at det er utænkeligt, at en union kan opløses igen. Det kan den, for den består af selvstændige stater, kontraherende parter, der på lige fod deltager i samarbejdet.

Frank Dahlgaard (UP):

Vil ministeren ikke medgive, at hvis man skal vælge det tryggeste og det sikreste, så skal man stemme nej til euroen den 28. september, for vi kan jo altid komme ind senere, hvorimod hvis det bliver et ja og vi er kommet ind, så er det i bedste fald tvivlsomt, om vi kan komme ud igen?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Vi er ikke medlem af EU, og vi bliver heller ikke medlem af euroen, for at vi skal kunne komme ud igen. Det gør vi, fordi det er godt for Europa og for Danmark, at vi har et fællesskab af den art i Europa. Det er bedst for fremtiden, freden, stabiliteten og mange andre gode ting.

Derfor er det det sikreste at stemme ja den 28. september, for alt det, vi kender, alt det, der har været medvirkende til, at den økonomiske politik har fået den store stabile og rigtige retning, kommer der et helt klart sikkerhedsnet under, som ikke eksisterer i dag, og som den udmær-

kede valutaaftale, vi har, ikke kan give i samme grad, som hvis vi er med i en stor, fælles valuta.

Herom hersker ingen tvivl, og derfor er det en god idé at stemme ja til det, vi ved. Det giver den situation, vi kender.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 111: Forslag til lov om ændring af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v. (Tilsyn med sundhedspersoner).

Af sundhedsministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 2/12 99. Første behandling 13/1 2000. Betænkning 1/3 2000. Anden behandling 16/3 2000).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg vil gerne benytte tredjebehandlingen her til at kommentere, hvad der på det seneste har været fremme i dagspressen:

Det er blevet nævnt, at de tandlæger m.fl., som har mange klagesager, bør stå på en særlig liste, som er offentligt tilgængelig for borgerne, og det er i den forbindelse blevet anført, at der må laves særlige regler om det.

Derfor finder jeg det på sin plads at understrege, at vi får nye regler på området med det lovforslag, som vi her har til tredje behandling. Sundhedsstyrelsen får hermed til opgave at føre et mere aktivt tilsyn med sundhedspersonalet, og samtidig får Sundhedsstyrelsen udvidet sine handlemuligheder, når det gælder om at gribe ind over for uforvarselig virksomhed fra den enkelte sundhedspersons side.

Fremover vil Sundhedsstyrelsen ikke bare kunne indstille til sundhedsministeren, at en sundhedsperson skal have frataget sin autorisation, men også, at den pågældendes virksomhedsområde skal indskrænkes. Det kan betyde, at f.eks. en læge eller en tandlæge ikke må arbejde eller gennemføre bestemte behandlinger,

før han eller hun har taget en efteruddannelse. Det kan også indebære, at vedkommende ikke længere må arbejde selvstændigt eller kun må udføre en del af sit erhverv, f.eks. at den pågældende ikke længere må udføre en vis type operationer.

Sundhedspersoner, der på den måde får indskrænket deres virksomhedsområde, vil efter de nye regler i loven få deres navn offentliggjort. Det sørger Sundhedsstyrelsen for.

Lovforslaget sikrer således, at manglende faglig dygtighed, som bevirker en indskrænkning af den pågældende sundhedspersons virksomhed, altid vil blive offentliggjort med navn på den pågældende, og herved er borgerne sikret den forbrugerinformation, som har været efterlyst i bl.a. dagspressen.

Jeg er naturligvis indstillet på efter en periode at analysere, om hensigten med de nye regler rent faktisk opfyldes, men jeg finder, at det er rigtigt at give de nye regler en chance.

Med disse ord vil jeg i øvrigt gerne takke for den brede tilslutning, der er til lovforslaget.

Henriette Kjær (KF):

Tak for ministerens redegørelse! Jeg har dog et enkelt spørgsmål, gående på, hvordan man vil offentliggøre, at en sundhedsperson har fået indskrænket sit arbejdsfelt eller er blevet idømt en videreuddannelse. Hvordan har man rent faktisk tænkt sig at den offentliggørelse skal foregå?

Sundhedsministeren (Sonja Mikkelsen):

Det er der ikke taget stilling til på nuværende tidspunkt, men det skal naturligvis offentliggøres på en sådan måde, at borgeren rent faktisk har en chance for at gøre sig bekendt med indholdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 105 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.